

РЕШЕНИЕ

№ 13446

гр. София, 16.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в
публично заседание на 25.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разглежда дело номер **12717** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 - 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „АРОМА ОЙЛ БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес [населено място], кв. С., [улица], чрез адв. К. М. срещу решение № ПО-117/02.12.2024 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение, като неоснователна жалба вх. № 53-06-13479/25.11.2024 г. по описа на ТД на НАП С., подадена от „АРОМА ОЙЛ БГ“ ЕООД срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С240022-023-0003416/19.11.2024 г., издадено от Д. Р. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

В жалбата се излагат доводи, че оспореното решение е издадено в противоречие с материалноправните разпоредби. Поддържа се, че както решението, така и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/, са незаконосъобразни, необосновани и издаден при съществено нарушение на процесуалните правила. Поддържа се, че при спряно ревизионно производство, какъвто бил процесния случай, органите по приходите, респ. публичните изпълнители не могат да извършват каквито и да е било процесуални действия, включително и да правят искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки, респ. публичните изпълнители да налагат такива. Изложени са доводи за липса на мотиви относно необходимостта от обезпечителна нужда. Предполагаемия дълг не можел да бъде квалифициран като трудно събираем, доколкото същият не е установен към настоящия момент. Счита, че в конкретния случай е нарушен принципът на съразмерност. Поради гореизложените съображения се претендира отмяна на оспореното решение и на потвърденото с

него постановление. Претендира заплащането на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. М., който поддържа жалбата и моли обжалвания акт и потвърденото с него постановление да бъдат отменени като незаконосъобразни. Претендира разноски съобразно представени списък.

Ответникът - Директорът на ТД на НАП С., чрез юрк. В., оспорва жалбата. Намира, че оспорения акт е законосъобразен, като препраща към мотивите на обжалвания акт. Претендира разноски по делото, а именно юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не взема отношение по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70-ти състав след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221024002687-020-001/04.06.2024 г., изменена със заповед № Р-22221024002687-020-002 от 08.10.2024 г., № Р-22221024002687-020-003 от 11.09.2024 г. и № Р-22221024002687-020-004 от 08.10.2024 г., е образувано ревизионно производство на „АРОМА ОЙЛ БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от 20.03.2023 г. до 30.04.2024 г., като срокът за извършване на ревизията с последната заповед е удължен до 11.11.2024 г.

В хода на ревизията органите по приходите са установили данни за отклонение от данъчно облагане, тъй като през периода от 30.12.2023 г. до 26.02.2024 г. ревизираното дружество не е било регистрирано по ЗДДС на основание чл. 102 от ЗДДС като получател на стоки. Ревизиращият екип е установил, че очакваният размер на задълженията на дружеството ще бъдат общо в размер на 144 390.69 лв., в това число главница и лихва изчислена към 06.11.2024 г.

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С240022-023-0003416/19.11.2024 г. е издадено във връзка с мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ № Р- 22221324002687-039-001/06.11.2024 г., издадено от М. Х. Малакис - ръководител екип, извършващ ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221024002687-020-001/04.06.2024 г. Постановлението е връчено на 20.11.2024 г. по електронен път.

С постановлението са наложени следните обезпечителни мерки: 1. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в две търговски банки: ТБ/доставчици на платежни услуги Ю. БЪЛГАРИЯ АД и У. [улица].69 лв.

На 19.11.2024 г. са изпратени запорни съобщения до търговските банки, на основание чл. 202, ал. 1 от ДОПК във връзка с ал. 202, ал. 7 от ДОПК, като на 20.11.2024 г. е получен отговор от У. Б. АД, в който е посочено, че запорът е наложен и сметките на дружеството са запорирани, като няма наложени запори от други съдебни изпълнители.

Макар по делото да не е представена Заповед № Р-22221024002687-023-001 от 06.11.2024 г. за спиране на ревизионното производство, съдът намира, че това обстоятелство е безспорно между страните по делото, като този факт е изрично потвърден от страна на диктора на ТД на НАП С. в мотивите на обжалвания акт.

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С240022-023-0003416/19.11.2024 г. е обжалвано по административен ред с жалба с вх. № 53-06-13479/25.11.2024 г. по описа на ТД на НАП С., подадена от „АРОМА ОЙЛ БГ“ ЕООД, като с

решение № ПО-117/02.12.2024 г. на директора на ТД на НАП – С., същата е оставена без уважение.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване пред съда административен акт и след като е осъществено обжалване по административен ред, съобразно изискванията на чл. 197, ал.1 ДОПК.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество, жалбата е основателна

Съгласно нормата на чл. 195 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 ДОПК. На основание чл. 197, ал. 2 ДОПК, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, е решението на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата, установена в нормата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящия административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма, като не са допуснати съществени нарушения на формата му или по процедурата по издаването му, обосноваващи основание за незаконосъобразност и обявяване на нищожността им.

По материалната му законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК. На основание чл. 197, ал. 2 от ДОПК, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, е решението на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки.

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: 1) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; 2) не съществува изпълнително основание; или 3) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

Първото отменително основание в случая не е налице, тъй като нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото не са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения запор на вземанията му от посочената банка.

Второто отменително основание в случая не е приложимо, тъй като обезпечителните мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Следователно тази разпоредбата урежда случаите на налагане на обезпечителни мерки, като предназначението им е да гарантират събирането на публичните вземания на този етап от ревизионното производство, с оглед предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на длъжника, които биха осуетили събирането на задълженията за данъци, които ще бъдат установени с ревизионен акт. В рамките на производството по издаване на постановлението за предварително обезпечаване чрез налагането на съответните мерки компетентният публичен изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде невъзможно, респ. затруднено събирането на публичните задължения и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК той има правомощието да наложи обезпечение. Използваният в чл. 121, ал. 1 от ДОПК термин "може" сочи възможност, която при осъществяване следва да е обоснована с целта на мерките в съответствие с фактите и обстоятелствата по случая. Пак в тази насока следва да се отбележи, че съгласно чл. 195, ал. 2 от ДОПК, обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. Или, в рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и при съобразяване с условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК същият има правомощието да наложи обезпечителните мерки.

Видно от атакуваното постановление, същото съдържа обстоятелствата, мотивирали публичния изпълнител да наложи предварителната обезпечителна мярка. Налице е мотивирано искане на органа по приходите. На основание чл. 195, ал. 4 от ДОПК длъжникът не се уведомява за искането от органа по приходите обезпечение, поради което и екземпляр от същото не му е предоставен предварително. Искането за предварително обезпечаване на ръководителя на ревизиращия екип не се предоставя на ревизираното лице за запознаване и не е приложение, т. е. неразделна част от издаденото постановление, тъй като то има изненадващ ефект и цели именно предотвратяване извършването на действия и сделки с цел ощетяване на бюджета и затрудняване на събирането на бъдещите публични вземания.

Основателно е обаче възражението на жалбоподателя, че спирането на ревизионното производство изключва извършването на всякакви действия спрямо дружеството, като такива могат да се извършват след възобновяването му. В тази връзка следва да се отбележи, че предварителното обезпечаване на вземанията не е самостоятелно и особено производство по ДОПК, а видно от систематичното му място е част от данъчно-осигурителния контрол, осъществяван в производствата по ревизии и проверки, регламентиран в глава 15 от ДОПК. Този извод се налага и от буквалното тълкуване на чл. 121 от ДОПК, който предвижда, че предварителните обезпечителни мерки се налагат в хода на ревизията - т. е. като част от нея.

В случая няма спор, че Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, с изх. С240022-023-0003416/19.11.2024 г., издадено от Д. Р. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място], е издадено в периода на спряна ревизия за което е

била издадена Заповед № Р-22221024002687-023-001 от 06.11.2024 г. Също така, искането на приходния орган е отправено на същата дата на издаване на заповедта за спиране на ревизията – 06.11.2024 г. В тази връзка е необходимо да се отбележи, че спирането на ревизията по реда на чл. 34 от ДОПК означава, че органите по приходите не извършват никакви действия, а следва да изчакат нейното възобновяване. Тези действия се отнасят както до събиране на доказателства, така и до отправяне на искания за налагане на предварително обезпечение, както е сторено в настоящия случай, а и изобщо до всички процесуални действия по ревизията. Съгласно разпоредбата на чл. 35 от ДОПК ревизията се възобновява след като отпаднат основанията за спирането. В действителност в разпоредбата на чл. 35 от ДОПК не е конкретизирано, че по време на спирането не се извършват никакви действия от органите по приходите, но характерът на спирането е достатъчен, за да се направи този логичен и обоснован извод. Освен това съгласно чл. 55, ал. 2 от АПК, приложим по силата на § 2 от ДР на ДОПК, възобновяването започва от това действие, при което е било спряно и по този начин още веднъж се затвърждава становището, че в периода, в който ревизията е спряна, не може да се извършват никакви действия, което правило в процесния случай не е спазено. Налага се изводът, че действията на приходните органи по време на спряна ревизия не могат да произведат никакво действие.

При тази законова регламентация се налага изводът, че действията на приходните органи по време на спряна ревизия не могат да произведат никакво действие. / В този см. Р. № 963 от 08.05.2018 г. по адм. д. № 1497/2017 г. на XXVI състав на Административен съд – Варна; Р. № 842 от 18.06.2020 г. по адм. д. № 329/2020 г. на Административен съд – Благоевград; Р. № 956 от 25.04.2019 г. по адм. д. № 179/2019 г. на VI състав на Административен съд – Пловдив; Р. № 1003 от 15.07.2021 г. по адм. д. № 761/2021 г. на XIV състав на Административен съд – Варна; Р. № 5692 от 19.9.2014 г. по адм. д. № 4728/2014 г. на Административен съд – София/.

Поради гореизложените съображения, решението с което е оставена без уважение жалбата на дружеството жалбоподател против постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки следва да бъде отменено, като незаконосъобразно, като е дължима отмяна и на така издаденото Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С240022-023-0003416/19.11.2024 г., издадено от Д. Р. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

По разноските по производството:

При този изход на делото право на разноски притежава жалбоподателят, който своевременно ги е заявил. Доказани са от негова страна сторени разноски в размер на 50 лева държавна такса и 1200 лева адвокатско възнаграждение. Основателно е възражението на ответника за прекомерност на претендираното от страна на жалбоподателя адвокатско възнаграждение, доколкото съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 2/2004 г. минималния размер на възнаграждението при делото без материален интерес е 1000 лева, в който размер съдът намира, че следва последното да бъде определено, като при определянето е взето и липсата на фактическа и правна сложност на спора.

По изложените съображения, Административен съд – София град, Трето отделение, 70 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № ПО-117/02.12.2024 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение, като неоснователна жалба вх. № 53-06-13479/25.11.2024 г. по описа на ТД на НАП С., подадена от „АРОМА ОЙЛ БГ“ ЕООД срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С240022-023-0003416/19.11.2024 г., издадено от Д. Р. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С.

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с ПНПОМ/ № С240022-023-0003416/19.11.2024 г., издадено от Д. Р. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С.

ОСЪЖДА на ТД на НАП- С. да заплати на „АРОМА ОЙЛ БГ“ ЕООД сумата 1050 лв., представляваща разноси по делото.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: